

výslechu již známy čili nic, stačil průvodní prostředek jeden, t. j. obecná vědomost soudu. Právní názor tomu odporující jest nesprávný. Tím padá i výtká, již snaží se stížnost vyvrátiti průvodnost potvrzení soudce, jenž st-le vyslychal.

Správnost skutkového zjištění, na němž spočívá nař. rozhodnutí, marně snaží se vyvrátiti stížnost, pokud se obrací proti průvodnosti výpovědi rady zem. soudu B., jenž prý prohlásil, že st-l již jednou u soudu mluvil, promísiv česká slova německými slovy. Tím snaží se stížnost dokázati, že z této výpovědi nelze dospěti k úsudku, že by st-l byl státního jazyka dostatečně mocen. Na tuto výtku stačí konstatovati, že rada zem. soudu B. v protokolu ze 27. dubna 1926 výslovně prohlásil, že s-l »byl na zimu 1924 přítomen hlavnímu přeličení jako soukromý účastník, mluvil ve státním jazyku a vypovídal správně. Soud měl tehdy dojem, že Dr. Rud. L. ovládá český jazyk dostatečně«. Z toho se podává, že skutkové okolnosti, na nichž buduje stížnost svoje tvrzení o nedostatečné průvodnosti výpovědi rady zem. soudu B., jsou se spisy, zejména s obsahem protokolární výpovědi tohoto soudce, v příkrém rozporu, a netřeba se proto námitkou tou dále zabývat.

Je jistě pravda, že z bydliště st-lova ani z případné objednávky kávy, pronesené česky v kavárně, nelze ještě usuzovati na dostatečnou znalost státního jazyka, avšak nař. rozhodnutí napadený výrok svůj o tyto okolnosti výhradně neopřelo, nýbrž uvedlo je ve spojení se skutečnostmi jinými, o nichž byla řeč již shora. Stačí-li však tyto jiné okolnosti ke zjištění, že st-l státního jazyka je dostatečně mocen, pak nezáleží na tom, zdali správnost tohoto zjištění mohla by býti potvrzena ještě okolnostmi jinými. Netřeba se proto jimi dále zabývat, neboť nař. rozhodnutí má po stránce skutkové dostatečný základ ve správních spisech, nevyžaduje nijakého doplnění ani nevykazuje podstatných vad řízení. K tomu nutno ještě podotknouti, že nss přezkoumává podle § 5 a 6 zák. o ss jen rozhodnutí poslední instance vydané v jaz. sporu. Rozhodnutím první instance bylo rozhodnutí presidia kraj. soudu v Plzni, jež mělo ve výsledcích vykonaného jím šetření podklad pro úsudek o jazykové znalosti st-lově. Zjištění ta byla pak převzata také nař. rozhodnutím. I kdyby stížnost měla pravdu, což nss nemá příčiny zkoumati, že okr. soud v Klatovech, u něhož výslech st-lův byl proveden, neměl pro svůj úsudek o jazykové znalosti st-le podkladu, byla vada tato napravena tím, že objektivní zjištění skutkového základu bylo provedeno před vydáním rozhodnutí první instance v tomto jaz. sporu a stalo se pak postačitelým základem i pro nař. rozhodnutí. — — —

Č. 7606.

Dávka z přírůstku hodnoty: * Pomůckou pro stanovení hodnot k cíli vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti ve smyslu §§ 16 a 17 dávk. prav. může býti i posudek staveb. úřadu obce dávku vyměřující.

(Nález ze dne 4. prosince 1928 č. 32.399.)

V ě c: Karel B. v Praze (adv. Dr. Oldřich Souček z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: St-l prodal notářským spisem z 15. dubna 1924 pozemek v P. za 185.000 Kč. Plat. rozkazem z 25. května 1926 byla mu vyměřena dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí na podkladě nabývací hodnoty 113.324 Kč dle smlouvy z 11. července 1923. Žal. úřad platební rozkaz v pořadí instancí potvrdil, poněvadž při nesporném nepodání dávkového přiznání nemusil vůbec vyměřující úřad výměr z 29. března 1926 stanovíci nabývací hodnotu částkou 113.324 Kč zciziteli zasílati a stačilo, zjistil-li nabývací hodnotu sám, neslyše již zcizitele jako stranu. — — — — —

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažil nss takto: — — —

Stížnost přiznává, že správně bylo použito prekluse st-le pro nepodání přiznání k dávce, a uznává, že byl úřad oprávněn stanovit nabývací hodnotu na základě pomůcek vlastních, v daném případě odhadem; ale podle náhledu stížnosti nezbavuje prekluse st-le práva brojiti proti výši nabývací hodnoty odhadem stanovené a proti způsobu, jakým odhad ten byl proveden.

Dle stálé judikatury nss-u st-l, který byl právem prekludován, pozbyl tím práva součinnosti při vyměřování dávky a práva činiti námitku proti základům, na nichž dávka se vyměřuje a jež si úřad vyměřující zjistil bez účasti st-le na podkladě a v mezích pomůcek, jež má po ruce. Tím ovšem není vyloučeno, aby st-l namítal, že při stanovení hodnot úřadem, nebylo použito takových pomůcek, jaké mají dávková pravidla na mysli.

Takovou námitku uplatňuje stížnost, tvrdí-li, že úřad nemohl hodnotu stanovit na základě vyjádření stav. úřadu hl. m. Prahy, kdyžť úřad ten jest součástí magistrátu, tedy vlastně součástí vyměřujícího úřadu. Než ani této námitce nelze přiznati oprávněnost.

Zákon (dávková pravidla) neobmezuje úřad ve volbě pomůcek, jichž jest ve smyslu § 16 odst. 1 prav. dáv. při vyměření dávky použití, stačí, aby si získal spolehlivým způsobem bezpečný podklad pro posouzení a stanovení výše hledané hodnoty. Takovým pokladem nemusí býti jedině posudek osob mimo úřad stojících, nýbrž může jím býti i posudek vlastního orgánu vyměřujícího úřadu, který má odborné znalosti a způsobilost k takovýmto posudkům, jichž je třeba ke zjištění vyhledávaných hodnot.

Užije-li se uvedených úvah na daný případ, jest toho důsledek, že vyměřující úřad, magistrát hl. m. Prahy, mohl ke stanovení nabývací hodnoty použití nálezu a posudku svého stav. úřadu. Že by pak posudek ten trpěl nějakou věcnou vadou, aneb že by vyměření dávky bylo s výsledkem odhadu v rozporu, stížnost netvrdí.

Č. 7607.

Dávka z přírůstku hodnoty: * Směna půdy zabrané za půdu nezabranou dle § 24 zák. č. 81/20 (zák. příděl.) jest osvobozena od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí dle § 3 č. 3 dávk. pravidel č. 143/1922.

(Nález ze dne 4. prosince 1928 č. 32.400.)